הלכה · משנה תורה · מפרשים · יכהן פאר · ספר עבודה

יכהן פאר על משנה תורה, הלכות עבודת יום הכפורים

רבי חנוך צבי הכהן לוין

ספריית אור ברסלב · or-breslev.co.il

יכהן פאר על משנה תורה, הלכות עבודת יום הכפורים

רבי חנוך צבי הכהן לוין

מקור הטקסט: ספריא · רישיון: לפי המהדורה: נחלת הכלל או Creative Commons

התכנים שלפניכם נאספו, מוינו, סוננו ונערכו בעמל רב ובמסירות על ידי צוות פרויקט 'אוצריא' (otzaria.org).

לקריאה באתר, עם המפרשים והמקורות ליד כל שורה: https://or-breslev.co.il/library/יכהן-פאר-על-משנה-תורה-הלכות-עבודת-יום-הכפורים/
הקובץ נוצר ב־19 בנובמבר 2026 מגרסה v38-202611162349 של הספרייה.

תוכן העניינים

פרק א 4
הלכה א 4
הלכה ג 4
הלכה ז 4
פרק ב 4
הלכה ה 4
הלכה ו 5
פרק ג 5
הלכה ד 5
הלכה ה 5
הלכה ז 5
פרק ד 6
הלכה א 6

פרק א

הלכה א

ועוד מקריבין פר בן בקר לחטאת ואיל לעולה ושניהם משל כהן גדול וכו'. והנה המשנה למלך מקשה דלמה לא מייתי הרמב"ם דפר יוה"כ משלו מעכב כו' והנה אפשר ליישב קצת דלכאורה כל הכתוב שם מעכב ועי' בגמ' יומא דף ס' אריכות בזה. אולם לפי ההו"א של הגמ' בפ"ק דשבועות דכהנים יש להם קנין ושותפות היה הו"א דיוכל להיות גם משלהם אולם כפי שמסיק בגמ' דאין להם קנין ועם כל זה מתכפרים בפרו של כהן גדול וכן מייתי הרמב"ם ז"ל אין שום הו"א שלא יעכב כמו כל מעשה יוה"כ.

הלכה ג

בענין הפרשת כהן גדול ז' ימים יש לרמז דהנה יש ז' מדות ובכל יום מפריש ממדה אחרת ובא ומתקדש להקדושה וזה הרמז ברמב"ם ז"ל מפרישין מביתו ללשכתו שבמקדש והבן. **עבר יוה"כ הראשון חוזר לעבודתו והשני עובר וכו' אלא שאינו עובד ככהן גדול ואם עבד עבודתו כשירה**. צ"ע בדיעבד אם עבד עבודתו כשירה אי רק בדעבד עם שמונה בגדים או אפי' בארבעה ובפשוט משמע דרק בשמונה ועי' בתוס' יומא (י"ב). אבל חידוש על הר"מ ז"ל שסתם ולא פירש.

הלכה ז

ולפי שהיו חוששין בבית שני וכו' היו משביעין אותו ערב יום הכפורים. ועי' במפרשים מה שמקשו דהוי נשבע לבטל את המצוה לפי דבריהם ואולי נהי שאינם מאמינים ג"כ מסופקים שמא העיקר כדעת החכמים וע"י השבועה בודאי לא ישנו והבן.

פרק ב

הלכה ה

בכל יום הכהנים עולים במזרחו של כבש ויורדין במערבו והיום עולים באמצע ויורדין באמצע לפני כהן גדול כדי להדרו. הנה בגמ' שלפנינו ביומא (מ"ג) הגירסא והיום כהן גדול עולה באמצע. אבל הר"מ ז"ל נראה דגרס דכל הכהנים עולים באמצע ועי' בפי' הר"ע ברטנורא במתני'. ועי' בפי' המשנה להרמב"ם ז"ל שכתב מפני כבוד כהן גדול הטריחו לכהנים שיהיה עלייתם וירידתם באמצע הכבש ואינו מובן כ"כ איזה טירחא היה בזה.

הלכה ו

נמצאת למד שהוא מתודה ביום זה שלושה וידוים אחת ע"י עצמו תחילה וידוי שני ע"י עצמו עם שאר הכהנים וכו'. ולכאורה יש לעיין דלמה מתוודה גם בשניה על עצמו שכבר התוודה אולם י"ל משום דהרי כתיב בפרשה וכפר בעדו אולם בעד ביתו צ"ע כיון שמפרשים ביתו ראשון ביתו ממש וביתו שני אחיו הכהנים למה יתוודה גם בשניה על ביתו כיון דעתה הפירוש על אחיו הכהנים וצ"ל דבשניה בעד ביתו לרבוי גם אחיו הכהנים ועם כל זה גם ביתו ממש לא מפקינן ממשמעותא. ובענין מזכירין את השם עשרה פעמים זה כדאיתא במפרשים עשרה פעמים שם הויה גימטריא סר וזה כי סר לראות והראו למשה רבינו את הכל.

פרק ג

הלכה ד

וקושר לשון של זהורית משקל שתי סלעים בראש שעיר המשתלח ומעמידו כנגד בית שילוחו. והנה ברמב"ם איתא הלשון קשר לשון וכו' ולנשחט כנגד בית שחיטתו וסתם הדברים כדאיתא במשנה. ובגמ' יש איבעיא על ולנשחט אי קאי על הקשירה או על העמידה וכו' והנה לכאורה הלא השחיטה היה קודם שילוח השעיר ולמה העמידו השעיר לשילוח קודם השעיר לשחיטה דהיה מוקדם ואולי דתיכף כשנבחר היה צריך לקשור לשון של זהורית בראש וכאשר עסק בו תיכף העמידו כנגד בית שילוחו.

הלכה ה

וכך היה מונה אחת ואחת אחת ושתים אחת ושלש וכו'. ולחידוש שאינו מביא המנין של אחת דהרי במתני' יומא (נ"ג) קתני אחת אחת ואחת הגם דלטעמים של הגמ' שלא יטעה בהזאות וכן משום דכתיב יזה וכו' זה הכל על אחת ואחת וכו' אבל בהזאה ראשונה דהיא למעלה לא שייכא זאת אולם הלא במשנה וגמ' ופייט איתא אחת אחת ואחת וכו' ואולי יש ט"ס ברמב"ם ז"ל וצ"ע אח"כ ראיתי שבכמה דפוסים איתא אחת אחת ואחת וכו'.

הלכה ז

והנה הא דקשרו עוד הפעם בין שתי קרניו הגם שהיה מקודם קשור בראשו עי' במפרשים.

פרק ד

הלכה א

והנה בגמ' יומא (ל"ז) מניין שבאנא וילפינן מחורב וכו' ושצריך לומר בשם מעגלה ערופה ומקשה אבייי דגם בעגלה ערופה יהיה צריך אנא וכו' ומניח בקושיא. והנה נודע הכלל כי על קושיא ולא תיובתא יש ליישב קצת בזה דבשל כפרות מיוחדים י"ל דבזה הכפרה שייך לשון כזה ובזה לשון כזה משא"כ ביוה"כ שהוא כפרה כוללת מהכל שייך בה כל הלשונות ועי' בתוספת ישנים שם וקצת צ"ע הלשון שם.